

[Jens Foged.]

angivelse er korrekt, og afgørelsen kan så i enkelte tilfælde føres videre til ligningskommissionen, men derefter er der ikke yderligere klageadgang. Det ville nok være rimeligt, at der var klageadgang også til skatterådene. Jeg har tidligere påpeget det, både da mit parti var i regeringen, og også tidligere, når vi har diskuteret det i udvalget, og derfor beder jeg finansministeren eventuelt tage spørgsmålet op om en udvidelse af klageadgangen i det mindste så langt som til skatterådet; sagerne kan jo hurtigt behandles dér. Skatteyderne skal helst ikke føle sig prisgivet hverken en enkelt person eller nogle få enkeltpersoner.

Samtidig kunne jeg ønske, at finansministeren ville give os en smagsprøve på, hvilke forhøjelser der kunne tænkes gennemført. Ved smagsprøve forstår jeg: kan vi få at vide, om finansministeren kunne tænke sig, at indkomstgrundlaget for f. eks. alle håndværkere, det være sig snedkere eller tømre, i et enkelt år skulle forhøjes med 10 eller 15 pct., eller hvad mener finansministeren med, at der kan forhøjes inden for en enkelt erhvervsgruppe? Kan man forhøje for alle fiskere med en ensartet procent? Og, som den konservative ordfører også sagde: kan der i det hele taget forhøjes forskelligt fra erhverv til erhverv? Finder ministeren egentlig ikke, at administrationen af en sådan regel næsten ville være umulig? Tænker ministeren sig, at det bliver behageligt at komme ud til en eventuel generalforsamling inden for et sådant område, hvor ministeren har gennemført sådanne generelle forhøjelser? Jeg ville tro, at hvis ministeren var inviteret, ville han sende afbud til et sådant møde.

Nu har venstre netop i dag i skatteudvalget fremsat et forslag, der helt anderledes præcist og individuelt fører til en samtidighedsskat, og det er det, vi ønsker. Venstres forslag ville også indebære væsentlige administrative forenklinger, en aflastning af virksomhedernes indeholdelse af medarbejdernes kildeskat og endelig en væsentlig begrænsning af omfanget af efterreguleringer. Jeg håber, at finansministeren vil være med til meget nøje at gennemgå vort forslag i skatteudvalget og komme med kommentarer dertil, for at vi eventuelt kan nå frem til noget, der er så definitivt, som vi netop siger efter det.

Jeg har med interesse læst Poul Dahlgaard-udvalgets betænkning, og venstre finder, der er værdifulde dele heri, som vi vil kunne tiltræde, men udvalget viger tilbage for at gennemføre ordninger, som det i øvrigt finder rigtige, endogså primært rigtige; jeg tænker her på udvalgets bemærkninger side 34 og 35 vedrørende A-skattens administration, hvor der står:

„En større sikkerhed kunne opnås ved helt at fritage arbejdsgiverne for den nuværende kildeskatteadministration og i stedet lade pengeinstitutterne, som næsten alle råder over et højt automatiseret administrationsapparat, overtage arbejdet med beregning, indeholdelse, betaling og redegørelse af A-skat. Det ville imidlertid forudsætte, at A-indkomst principielt ikke måtte udbetales kontant af arbejdsgiverne, men altid skulle anvises til udbetaling gennem pengeinstitutterne, og en sådan ordning ville i hvert fald ikke på nuværende tidspunkt kunne accepteres.“

Jeg understreger den sidste sætning, som Poul Dahlgaard-udvalget altså kommer til: „og en sådan ordning ville i hvert fald ikke på nuværende tidspunkt kunne accepteres“; til trods for at de ser, det er rigtigt, og at det ville være den rigtigste måde at gøre det på, giver de op på et spørgsmål om, hvorvidt ordningen kunne accepteres. Nu er det i de sidste dage, efter at debatten er kommet i gang, også i dagspressen oplyst, at pengeinstitutterne selv mener — der er afgivet udtalelse om det — at det kan administreres, endda ret omgående. Jeg har set i et enkelt dagblad, at allerede fra 1. januar 1973 ville man kunne køre det, hvis man fik besked allerede nu. Jeg håber derfor, at finansministeren vil være med til at se på, om vi kan ændre administrationen, opkrævningsmetoderne og dermed de usikkerheder, som findes på dette område.

Venstres forslag giver netop udtryk for, at forenklingen også indebærer, at der ikke bliver nær så mange restskatte, og at de arbejdsgivere, som administrerer ordningen, ikke kommer i en situation, hvor det er dem, der står som skyldige over for skattevæsenet. Jeg har set oplysninger om, at over 1.600 borgere skulle være i en ret ulykkelig situation og være skyldig for deres medarbejders skat for helt op til 600 mill. kr. Det